

Sygn. akt VI Ka 508/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Waldemar Masłowski (spr.)

Sędziowie SR del. do SO Dariusz Kliś SO Klara Łukaszewska

Protokolant Jolanta Kopeć

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Zbigniewa Jaworskiego

po rozpoznaniu w dniu 5 grudnia 2014r.

sprawy **E. K.**

oskarżonej z art. 244 kk

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonej

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 1 sierpnia 2014 r. sygn. akt II K 298/14

uchyla zaskarżony wyrok wobec oskarżonej E. K. i ustala, że oskarżona dopuściła się zarzucanego jej czynu kwalifikowanego z art. 244 kk i na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 kpk w zw. z art. 1 § 2 kk postępowanie umarza obciążając kosztami sądowymi Skarb Państwa.

Sygn. akt VIKa 508/14

UZASADNIENIE

E. K. została oskarżona o to, że w dniu 21 stycznia 2014 roku w S. woj. (...), o godzinie 13:15 na ulicy (...), na drodze publicznej w ruchu lądowym, kierowała samochodem osobowym marki V. (...) numer rejestracyjny (...) wbrew orzeczonemu wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze sygn. akt II K 303/13 zakazowi prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres jednego roku tj. od dnia 21 stycznia 2013 roku od dnia 21 stycznia 2014 roku,

tj. o czyn z art. 244 k.k.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 1 sierpnia 2014r. w sprawie sygn. akt IIK 298/14:

I. uznał oskarżoną E. K. za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. czynu z art. 244 k.k. i za to na podstawie art. 244 k.k. wymierzył jej karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. wykonanie wymierzonej oskarżonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił ustalając na podstawie art. 70 § 1 pkt 1 k.k. okres próby na 5 (pięć) lat;

III. na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddał oskarżoną w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

IV. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił w całości oskarżoną od kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa, w tym na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych nie wymierzył mu opłaty.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł obrońca oskarżonej, zaskarżonemu orzeczeniu zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, iż oskarżona E. K. miała wiedzę, iż prowadzenie pojazdu mechanicznego w dniu 21 stycznia 2014r. stanowi naruszenie prawa, podczas gdy materiał dowodowy wskazuje, że E. K. dopuściła się czynu zabronionego w usprawiedliwionej nieświadomości jego bezprawności, co wyklucza możliwość popełnienia przez nią przestępstwa.

Stawiając powyższy zarzut obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonej od zarzucanego jej czynu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy zasadna była co do zasady, lecz podniesiony w niej zarzut nie zasługiwał na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy przeprowadził postępowanie dowodowe i prawidłowo ocenił zebrane dowody. Ustalenia Sądu meriti były trafne.

Sąd prawidłowo ustalił, czego apelujący nie kwestionował, że oskarżona E. K. w dniu 21.01.2014r. w S. prowadziła samochód osobowy pomimo, że tego dnia obowiązywał ją jeszcze zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych, orzeczony wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze w sprawie IIK 303/13. Apelujący starał się wykazać, kontynuując przyjętą w toku postępowania przed Sądem I instancji linię obrony, iż oskarżona przekonana była, że w dniu 21 stycznia 2014r. zakaz ten już nie obowiązywał, gdyż skończył się dzień wcześniej i było to wynikiem błędu, tj. działania w usprawiedliwionej nieświadomości bezprawności czynu.

W toku postępowania odwoławczego przeprowadzono dowód z dokumentów znajdujących się w aktach Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze sygn. akt IIK 1888/13. Z postanowienia o uzupełnieniu zarzutów (k.9) i protokołu przesłuchania oskarżonej (k. 12) wynika, że w dniu 7.10.2013r., a więc niespełna (...) przed dniem 21.01.2014r. oskarżonej przedstawiono zarzuty popełnienia dwóch przestępstw z art. 244 kk, a w opisie tych czynów wyraźnie wskazano datę 21.01.2014r. jako datę, do której zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych obowiązuje. Oskarżona zresztą w sprawie IIK 1888/13 zawarła ugodę z prokuratorem co do warunków skazania bez przeprowadzenia rozprawy. Przed dniem 21.01.2014r. E. K. otrzymała także odpis aktu oskarżenia w sprawie IIK 1888/13. W zarzutach aktu oskarżenia wpisana była data 21.01.2014r. jako data obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Nie do przyjęcia jest zatem argumentacja apelującego i oskarżonej, że oskarżona błędnie wyliczyła termin 1 roku zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych uznając, że kończy się on z dniem 20.01.2014r. Data obowiązywania zakazu była wskazana w każdym z dokumentów wskazanych wyżej i oskarżona nie miała nawet potrzeby liczenia terminów obowiązywania orzeczonego zakazu. Z treści tych dokumentów wynika, że termin ten znała.

Zatem sprawstwo i wina oskarżonej nie budzą wątpliwości.

Niemniej Sąd Okręgowy mając na uwadze, iż złamanie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego wyrokiem Sądu nastąpiło w ostatnim dniu jego obowiązywania doszedł do przekonania, że stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonej jest znikomy. Z tego względu zaskarżony wyrok uchylił, a postępowanie na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 kpk w zw. z art. 1 § 2 kk umorzył.

Jednocześnie kosztami sądowymi obciążył Skarb Państwa. Koszty te zatem nie obejmują wydatków poniesionych na ustanowienie obrońcy w postępowaniu sądowym jako, że oskarżona sama swoim nieodpowiedzialnym zachowaniem doprowadziła do ich powstania.

ah